

„Зора“, а по-късно постъпва във фонда на „Българския народен музей“ в София и оттам преминава във фонда на Народната библиотека „Св. св. Кирил и Методий“, където се намира и понастоящем. Публикацията на фермана в „Юбилейния сборник...“ не е първата. Тя е втора по ред след като най-напред, шест години по-рано, той е представен на читателите (главно учени специалисти) на „Периодическото списание на Българското книжовно дружество“²⁴. Но това е първата публикация, която прави по-широко достойние този документ пред сливенската общественост. В сборника ферманът е представен след една кратка, но много прецизна (от гледна точка на проследяването на хронологията в изграждането на първата текстилна фабрика у нас) статия на Петър Жеков, по онова време директор на текстилното училище в Сливен (с. 222–224). Много скоро след това султанският ферман на Добри Желязков ще бъде отново обект на внимание и в други издания, посветени на сливенската история и на историята на националната индустрия²⁵.

В раздела „Документи по Възраждането“ в „Юбилейния сборник...“ Александър Попов подбира и дословно публикува извадки от кондиките на Сливенската църковна община (с. 228–243). И тази публикация днес трябва да бъде високо оценена поне по две основни причини. Първата е, че в раздела са подбрани и поместени материали, даващи сведения за събития и процеси, за които не е особено богата запазената изворова информация – броженията в Сливен през м. януари 1872 г. в подкрепа на заточените български владци; усилията на Сливенската община през 70-те години на XIX в. за набиране на средства за финансиране на образованието в града и конкретни данни за учебното дело тогава; организирането през януари 1870 г. на читалищно представление на постановката „Геновева“ в Сливенското взаимно училище; читалищна разписка от 1860 г. Втората причина за приносния характер на тази документална публикация се състои във факта, че кондиките на Сливенската църковна община, които в началото на XX в. са все още в Сливен, по-късно са предадени в Народната библиотека „Св. св. Кирил и Методий“ и там са унищожени по време на бомбардировките

²⁴ Козаров, Г. Отецът на българската фабрична индустрия – Добре Фабрикаджията от г. Сливен. – Периодическо списание на Българското книжовно дружество в София, Год. LXIV, София 1904, с. 437–438.

²⁵ Табаков, С. История на град Сливен (опит). Т. III, София, 1929, с. 100–101; Козаров, Г. Добри Желязков Фабрикаджия родоначалник на българската текстилна индустрия. София 1934, с. 28–30.